

ADVENTISTBIBLIOTEK I OSLO

AKTIV

PENSJONSTID

Nr. 2, Juni 1990 • Organ for SDA-arbeideres Pensjonistforening • 1. årgang

Pensjonert bestefar SKAPER SENSASJON I SOVJET

Av Alf Lohne

Blant internasjonale landbruksekspertene i Adventistsamfunnet, er neppe noen mer berømt enn dr. Jakob Middleider. Han har undervist i, og praktisert sin ekspertise i en rekke land. De fenomenale resultater, spesielt når det gjelder dyrking av grønnsaker, har vakt stor oppmerksomhet. Da han i 1989 ble spurt om han ville reise til Sovjet og hjelpe den nye predikantskolen med å produsere mat til elevene, kunne han ha svart: "Jeg er 71 år gammel og pensjonist. Kona og jeg har i mange år reist verden rundt, "levd i en koffert", og hatt et travelt liv. En stor del av tiden levde vi borte fra barn og barnebarn,

og uten den glede det betyr å bo i vårt eget komfortable hjem. Nå vil vi nyte en rolig pensjonist-tilværelse!"

Men han svarte ikke slik. Reaksjonen kom kontant og øyeblikkelig: "Jeg kan reise om to uker. De eneste betingelser er at jeg får med min kone Millie og mine håndarbeidsredskaper!"

Skolen hadde vært offisielt åpnet i fem måneder da ekteparet kom til Zaokski, ca to og en halv times biltur sør-øst fra Moskva. Med seg hadde de arbeidsredskaper og noen pakker frø. I løpet av to uker var det første primitive drivhuset satt opp, og hyllene der fyltes med små bokser hvor de første frøene

begynte sin spede vekst. Atten unge menn og kvinner fra de femten sovjetiske republikker kom som spesielle landbrukselever. Millie underviste seminarelevene i engelsk.

Skolens ledelse spurte frimodig myndighetene om 400 mål jord for eksperimentet. Men myndighetene kjente ikke Mittleiders evner og tidligere resultater. Deres skepsis var stor, og i stedet for 400 mål, fikk de bare ca. fem mål!

Så snart plantene kom i jorden, syntes de å vokse med eksplosiv styrke. Ryktet om de nye grønnsaker, noen av dem aldri sett før i distriktet, spredte

Det som vi har mottatt tilfeldig i livet, kan vi miste like lett som vi fikk det. Men det vi har utviklet oss til, varer bestandig.

seg fort. Likeså hørte folk om den fenomenale veksten. Oppmerksomheten skyltes i første rekke mediaenes interesse og omtale. Artikler og bilder florerte blant annet i verdens to største aviser hva opplag anngår, *Isvestia* og *Pravda*. Tilsammen har disse to avisene millioner av lesere, og landets nye glasnost (åpenhet), gjør at innholdet nå leses med ekstraordinær interesse. En 30-minutter lang videofilm demonstrerte på TV hva som skjedde i Mittleiderhaven.

Busser fulle av elever fra kjente landbruksskoler kom på besøk. Andre strømmet også til, og en tid regnet skolen med ca. hundre besøkende hver eneste dag! En fulltids guide ble ansatt for å ta seg av alle besøkende.

TV-reportere, avisjournalister og landbrukseksperter kom for å intervju den pensjonerte bestefaren fra Amerika. Slike spørsmål haglet imot ham: "Hva

er årsaken til den fenomenale veksten? Skyldes det jordens beskaffenhet? Er det frøenes kvalitet? Er det gjødslingene? Er det din Gud som gjør det?"

Det forholdsvis store innholdet av saltpetersurt salt i sovjetiske grønnsaker, i alle fall i visse områder, kan være et problem. En elev fra en landbruksskole foretok i hemmelighet prøver på innholdet av dette uønskede mineral i grønnsaker fra skolen, og sammenlignet med innholdet fra produkter i nærliggende statsforretninger og private markeder. Prøvene viste top kvalitet fra Mittleider-eksperimentet!

Resultatene førte til at myndighetene innbød dr. Mittleider til å holde et seminar på det kjente "Agros Intex"-anlegget på Krim, i byen Jalta ved Svartehavet. 300 landbrukseksperter fra mange deler av landet deltok. Her hvor Churchill, Roosevelt og Stalin undertegnet Jalta-avtalen, underviste nå Mittleider om hvordan man dyrker grønnsaker. "Til å begynne med behøver vi en million av dine lærebøker om plantefysiologi," erklærte en av "Agros Intex"-eksperterne.

Det hører med til historien om dette seminaret på Krim, at pastor M. P. Kulakov, en av Adventistsamfunnets ledere i Sovjetunionen, fikk en hel time til å fortelle deltakerne om hva Adventistsamfunnet står for i lære og praktisk kristendom.

De prinsipper og metoder dr. Mittleider representerer vil leve videre i Sovjet. Myndighetene har nå stilt 800 mål jord til disposisjon for utvikling av prosjektet, og 35 unge elever lærer prinsippene. Nye oppvarmede drivhus bygges, en hermetikkfabrikk er i gang, og et fryseri reises for å bevare de dyrkede produkter. Finansieringen skjer ved private gaver fra trosfeller i USA.

Hatten av for den pensjonerte bestefaren som villig tok på seg nye oppgaver, og for ledere som visste hvor de skulle finne kunnskap og erfaring!

Av Johan Elisenberg

Den helgen arrangerer pensjonistforeningen den første helgesammenkomst i sin korte historie, og du er inviterte til å være med!

På et populært og hyggelig kurs-senter på Jeløy ved Moss, som drives av Frelsesarmeen, begynner vi et samvær fredag kveld den 24. august med aftensmat kl. 18.00. Stevnet avsluttes med middag søndag den 26. august. I løpet av dette tidsrommet blir det et samvær ingen tidligere har opplevet maken til. Festlig sang og musikk hører med. Et legekåseri om å leve bedre og lengre, vil interessere deg. En SDA-advokat gir praktiske tips og svarer på spørsmål. I spørrekassen kan du legge de vanskeligste spørsmål. Sabbatsskole og gudstjeneste feirer vi sammen med Moss menighet i deres vakre kirke.

Denne gangen tillater programmet også tid til avslapping og hyggelig koseprat med gamle venner og medarbeidere. Det blir også tid til å nyte friske åndelige innslag. Noe slikt som dette har aldri før vært arrangert i Øst-norge!

Oppholdet blir i gode gjesterom, deilige salonger og en hyggelig møtesal. Prisen er etter våre forhold rimelig. På dobbeltværelse koster det kr. 700,- pr. person for hele oppholdet. Noen

enkeltrum kan skaffes. Da er prisen kr. 880,- pr. person.

For denne prisen får du altså alle måltider fra og med aftensmat fredag, tre måltider på sabbaten og frokost og middag på søndag, i tillegg til to overnattinger.

Selvsagt kan du slappe av på ditt værelse nårsomhelst du ønsker det. Medlemmer av pensjonistforeningen får dette tilbudet først. Venligst bruk vedlagte påmeldingsskjema, og send det inn så snart som mulig. Eller du kan ringe til Johan Elisenberg, tlf. (02) 61 73 19. Velkommen til et uforglemmelig stevne som begynner med aftensmat fredag den 24. august kl. 18.00!

SISTE!

Vår anmodning gjennom Vest-nordisk Union om å få Paul Sundquist som spesiell gjestetaler til stevnet på Jeløy er innvilget! Han taler fredag aften den 24. august og følgende sabbats formiddag. Benytt en sjelden anledning til å høre en av våre mest inspirerende talere i Skandinavia!

Vi minner også om at man må melde seg på til dette stevnet senest den 10. juli! Det er meget viktig at vi overholder den fristen. Bruk innmeldingsskjemaet du finner inne i bladet.

STILL

GOING

STRONG

Pensjonister gjør kjempeinnsats i våre institusjoner

Av Øivind Gjertsen

Eldre misjonsarbeidere utgjør en stor ressurs for Adventistsamfunnet. Ofte glemmer vi å gjøre bruk av disse eldre, erfaringsrike medarbeiderne. Når pensjonsdagen en vakker dag inntreffer, kan det være "over og ut" for mange. Denne holdningen er til skade for Guds sak, og for den enkelte misjonsarbeider. Nye medarbeidere, ofte med begrenset erfaring, tar over og må til tider "brenne fingrene" fordi de erfarne ikke var der for å gi gode råd. For pensjonisten kan en pensjonisttilværelse uten noen særlig kontakt med samfunnets pulserende liv bety en trøstesløs og passifiserende tilværelse.

Noen av våre veltjente arbeidere tilbyr samfunnet fortsatt tjeneste, og tilfører arbeidet verdifull ekspertise. Mange flere kunne nyttes! Vi ber derfor om at pensjonerte arbeidere henvender seg til undertegnede og gir uttrykk for hva slags tjeneste som måtte passe i

det enkelte tilfelle. Du kan også ta kontakt med oss gjennom "SDA-arbeideres Pensjonistforening", så vil de formidle kontakt videre.

Med fare for å glemme noen, nevner vi enkelte av dem som på en direkte måte har vært til hjelp i misjonsarbeidet etter at de formelt gikk på pensjon:

Edith Takle er fremdeles helt sentral på TVS. Hvordan skal det gå når hun virkelig legger ned? Per Böhmer glemmer ikke sine elever, og har like til nå vært deltidsansatt ved skolen. På Skogli Helse og Rehabiliteringssenter er dr. Willy Jordahl er en av de sprekeste blant medarbeiderne, trass i at han er blitt "voksen" og har fått grått hår. Dr. Harold Lie har ikke levd fullt så lenge, men er fortsatt i tjeneste. Magne Stavnem, institusjonens direktør i om lag 40 år, har like til nylig vært svært så aktiv

som fysioterapeut. Det samme gjaldt hans kone Lizzie. På Skoglis kjøkken møter du til stadighet søster Beckhaug i travel aktivitet. Utenfor bygningene, i vinterkulde eller sommervarme, strever Sigurd Andersen med forefallende arbeid. Fysioterapeuten Enok Fosse gir fortsatt behandling, mens han også hjelper til på Kjøkkenet eller stiller parkanlegget. Hjem fra USA kom pastoren og fysioterapeuten Olav Labianca med sykepleierkona Kirsten. Begge har de siste årene gjort en stor innsats i behandlingen av pasientene. Aksel Steen, tidligere forlagsmann og senere fysioterapeut, gjør til stadighet en stor innsats ved kurbadene våre. Det samme gjelder Gerhard Hølgesen, som nettopp har tjenestegjort på Kurbadet i Tromsø, og som tidligere har gjort tjeneste både på Jeløy og Skogli. Fysioterapeuten Alf Nyborg har også hjulpet til på Skogli. Det samme gjelder søster Ryberg og Per Bøe fra Skodsborg, for Sofienbergs vedkommende. På Jeløy fant søskenparet Olaf og Maria Løe arbeid i pensjonstiden, mens bror Sjølyst har arbeidet i fysioterapeutyrket både i Oslo og Tromsø. På Riarhaugen har søster Myrmo gjort en innsats som kokke.

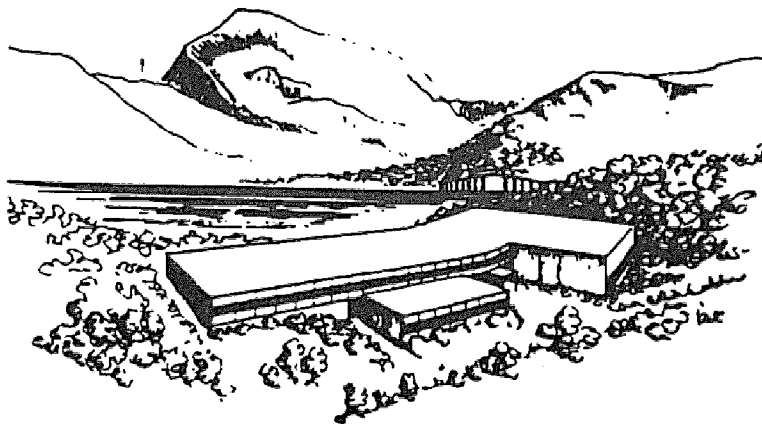
Den som leser referatene fra årsmøter og andre samlinger av syvendedagsadventister er ikke ukjent med aktive og interessante pensjonister, som er svært så aktive i sin pensjonsalder. Markante personligheter som Leif Kr. Tobiassen, sammen med sin kone Ruth, lar oss fremdeles merke at de er våkne og følger svært godt med. Du skal ikke skrive så mange ordene i et eller annet SDAblad uten at LKrT er ute med verdifulle og oppmuntrende kommentarer. Vår verdenskjendis, Alf Lohne, har vært på farten siden han gikk på pensjon, og lar seg høre både gjennom det trykte ord så vel som på talerstolen. Han lever fremdeles sterkt i sin pensjonsalder, til oppmuntring og med

trosstyrkende vitnesbyrd overalt hvor han drar frem, alltid støttet av sin kone. Slik kunne vi fortsette, nesten i det uendelige, med formann Johan Elisenberg, som etter å ha vært sabbatsprekende predikant gjennom en periode, var tilbake som aktiv sekretær i Østnorsk Distrikt. Nå leder han SDA-arbeideres Pensjonistforening. Og Alfred Berger, misjonæren, trykkerimannen og predikanten, som nå sammen med sin kone Cathy, fortsatt sørger for mange interessante trykksaker, og ellers er travelt opptatt i samfunnets tjeneste. For tiden er han kapellan på Nordnorges Kurbad. Den samme institusjonen har gjennom siste vinter nydt godt av kapellantjeneste både fra Thoralf Fønnebø og hans kone Mai-Britt og Torkel Torkelsen og hans kone Lilly. Paul og Randi Frivold har gjentatte ganger tjenestegjort som kapellan på Skogli, ved siden av et aktivt menighetsarbeid i Hønefoss. Nå har de overtatt kapellantjenesten på Nordnorges Kurbad for en tid. Gjennom forkynnelse og sjelesorg har alle disse medarbeiderne tjent Herren like trofast som i tidligere år. I det stille har misjonsarbeiderenkene gjort en stor innsats. Vi nevner Sigrid Wollan, Lillian Jordal og Elna Lie sammen med flere andre. Ruth Bjånes har fungert som forlagets økonomisjef og som konferenskasserer i Vestnorsk Distrikt. Mary Magnussen som har tjenestegjort i 40 år både hjemme og ute, er nå på plass i Øst Afrika, mens Hildur Tobiassen etter mange års tjeneste på misjonsmarken er ute for å hjelpe til på en eller annen måte. Det samme gjelder Mary Nygaard, som etter lang tjeneste på misjonsfeltet, nå er i pensjonstjeneste på Norsk Bibel-institutt.

"Fra dør til dør"! Uttrykket forbinder vi med de mange trofaste litteraturevangelister, eller kolportører, som disse medarbeidere kaltes i "gamle dager". Vi

(Forts. side 11)

Før var pensjonistene gamle - nå er det annerledes!

Av Finn Myklebust.

Kjære venner i AKTIV PENSJONSTID

Jeg vet at dere ser på min generasjon som unge, men vi er kommet oss etter hvert, selv om vi enda er litt fritt-talende og revolusjonære av og til. Men vi må jo bare ta alt dette som gode komplimenter, for personlig er jeg blitt både svigerfar og bestefar etter hvert.

Ikke alle i min alder får slike komplimenter. Så la meg være like generøs i min skriftlige utfoldelse her i dag.

Dette med SDA Pensjonisforening kan jo med sitt navn lett oppfattes av yngre som et støvet historisk arkiv bestyrt av dem som en gang var. Men når man ser på de personer som etter hvert er blitt pensjonister, må man si at før var det jo bare gamle mennesker som ble pensjonister, men nå har også dette forandret seg! Så man får si det slik, at vi som var yngre er blitt eldre, og de som var eldre er blitt yngre med årene. Hva vi så gleder oss over, vår alderdom eller vår ungdom, spiller mindre rolle. Det er med dette som med alt annet: Hva gjør vi med det vi har?

For Nordnorsk Distrikt har alderdommen kommet oss til gode. De fleste arbeiderne her oppe er yngre folk i tredveårsalderen, og det interessante er at de av dere som forteller om Nordnorge med ungdommelig glød og begeistring, var den gang dere arbeidet

her oppe, akkurat i den aldersnisjen som predikantene våre er i dag. Dere drev evangelisme og opprettet menigheter og sangkor i mang en liten krok her oppe i nord. Det samme ønsker vi å gjøre i dag, og vi tror det er mulig. Jeg er overbevist om at den beste alder til å drive evangelisme, ligger et sted mellom tredve og femti år.

Vi er derfor takknemlig til alle dere som har gjort en innsats her oppe i inneværende sesong. Det er ikke den letteste sak for en ungdom å være sjelesørger for eldre mennesker på Kurbadet, men det er den naturligste ting for dere som er kommet til skjels år og alder. Vi takker derfor Rolf Berge-Hansen, T. Fønnebø, T. Torkelsen, Alfred C. Berger og Paul Frivold som er med i år. Dere har hjulpet oss til å opprettholde et evangelisk arbeid ute i feltet som passer til våre arbeidere, mens dere har "passet butikken hjemme". Dette uten noen forkleinelse for kapellantjenesten som ikke-evangelisk, men dere forstår hva jeg mener.

Jeg har lyst til å gi Lilly og Torkel Torkelsen en ekstra blomst. De valgte hele fire måneder i den mørkeste tiden - hjertelig takk for innsatsen! Rolf Berge-Hansen skal ha mer takk, for han er jo ikke pensjonist av år enda, men sykdom har satt ham på "reservebenken". Han var først på Kurbadet i to

(Forts. side 11)

VELLYKKET PENSJONIST-TREFF

med et rikholdig program

Et fint og variert program gledet en forening i vekst søndag den 29. april 1990. Foreningens medlemmer var igjen samlet i historiske Akersgt. 74 i Oslo. Da formannen, Johan Elisenberg, ønsket velkommen, var forventningsfulle pensjonister fra en rekke menigheter på Østlandet vel ankommet.

Til åpningsandakten leste bror Th. Gunn Paulsen 2 Kor. 4, 7 om "skatten vi har i leirkar". Kontrasten mellom en verdifull skatt og et vanlig kar av leire, leder til konsentrasjon om skatten. Slik skal det være: interessen må bort fra oss selv og til Jesus!

Et kar av leire er skjært, billig og lett å erstatte. Etersom vi blir eldre, og det blir vi alle, ser vi mer av vår hjelpeløshet og våre svakheter. Men samtidig verdsetter vi skatten mer og mer. Forfatteren Dostojevski skrev en gang: "Jeg tror at intet skjønnere finnes, intet dypere, intet så tiltrekkende, intet så sant, så klokt, så modig, så fullkomment som Jesus Kristus. Igjen og igjen fylles jeg med brennende kjærlighet ved tanken på ham, og jeg sier til meg selv at hans like finnes ikke - kan ikke engang finnes."

Til tross for at vår skrøpelige forgjengelighet er som et skjært leirkar, så sier vi med Paulus at "vi mister ikke motet". "Selv om det ytre går til grunne,

så fornyes vårt indre menneske dag for dag."

Vi har mye å glede oss over og mer å glede oss til - det Gud har gjort i stand for oss. En dag skal vi bli ett med Gud i en evig vår og sommer. Gud være takk for sin usigelige gave!

Noe nytt, interessant og verdifullt på pensjonistreffet, var besøket av en kjent øye-kirurg og professor ved Oslo Universitet, Dr. Ivar Hørvén. I et fengslende kåseri, illustrert av lysbilder, omtalte han eldres typiske øyelidelser, og muligheter for legedom og hjelp fra moderne kirurgi, medisiner og behandling.

Oppmuntrende var særlig hans opplysninger om grå stær som jo er en

Avisen "New York Times" rapporterer at 25% av elever med College eksamen ikke har lest en eneste bok i løpet av siste år. Bare 17% av alle voksne i Amerika holder på å lese en bok, og nesten halvparten av hjemmene har ikke noen bokhylle. Folk er simpelthen ikke interessert i å lese og det ulykksalige resultat av denne svakheten er overfladisk tenkning. Å lese er av større betydning enn å få en bedre jobb. Et fattig sinn er en tragedie. Verdifull lesning pløyer ikke bare sinnets åkerjord, men forfrisker sjelens kilder.

nokså alminnelig plage. Den tusenår gamle behandlingen med "stær-stikking" av pasienter som ble holdt fast i stolen av sterke menn mens det foregikk, er nå dramatisk forvandlet av moderne kirurgi. Selv om det alltid er noe risiko forbundet med operasjoner, blir nå hvert år atskillige tusener i Norge effektivt hjulpet av en smertefri operasjon som varer bare fra 30 til 45 minutter. Og det er nesten ingen øvre aldersgrense for hvem som kan behandles.

Den intense interesse for spesialistens opplysninger ble fulgt av en meget aktiv spørsmålsperiode, og forsamlingen viste til slutt sin tilfredshet med en kraftig klappsalve.

Det er sant at noen dager er vanskelige, men kan du huske en eneste dag i fortiden som du ikke overlevde?

Dagens varierte program inneholdt også en fornøyeelig gjengivelse av "predikende brøders" forsnakkelser og opplevelser gjennom tidene. Finn H. Opsahl hadde denne posten. Magne Rosén fortalte om begynneropplevelser på Onsrud Misjonsskole, og om sine dramatiske opplevelser på sykkelstur fra Oslo til Vik på Ringerike, den gang siste verdenskrigs uhyggelige hendelser hadde nådd våre fredelige bygder. Marita Lykset hadde nylig deltatt i en reise til Tyskland og Polen med et sangkor, og i sin beretning hjalp hun oss til å forstå hvor gunstig vi er stillet i vårt land. Roald Gulengs kåseri ispedd veldekkende "saftige" uttrykk på dialekt fra hjemstedet i nord, er det få som kan etterligne!

Rolf Kvinge ga foreningen honnør for medlemsbladet "AKTIV PENSJONSTID", og roste verdien av den innsats mange pensjonister fremdeles utfører i samfunnets tjeneste. Olav LaBianca

hilste fra USA, og Olaf Wiik fortalte om Guds personlige ledelse under siste krig.

Finn H. Opsahl og hans kone Ågot sang en duett: "Lær meg, o Jesus, å elske deg". Mange uttrykte ønsket om å høre mer fra disse to. Vi håper det skjer på nye sammenkomster!

Vi må heller ikke glemme festmåltidet. En tilfeldig besøkende som kom innom etter at bordet var dekket, kunne ikke tie, men sukket: "Å så flott! Her skulle jeg ønske å få være med!" Trond Jensen sto for kokingen, Irene E. Elisenberg og Agnes Lohne tok seg av borddekkingen og pyntingen, Jorunn Haukeland og Margaret Aakerøe hjalp med serveringen og mye annet. Alt gratisarbeidet holder utgiftene på et lavt nivå, og det behøver vi.

Thoralf Fønnebø avsluttet sammenkomsten med å lese en bibeltekst og holdt bønn.

Mange glæder seg nå til gjensynet på Jeløy ved Moss den 24. august. Se nærmere opplysninger om dette helgestevnet annet sted i dette nummer av bladet.

Hjelp for "ungdommelig glemsomhet"

Hver uke spiser nordmenn millioner av piller. Enkelte skal tas hver dag, andre et par ganger i uken. Og det finnes andre variasjoner. Det skal ikke mye "ungdommelig glemsomhet" til for at man går surr i tellingen! Apoteket har imidlertid et utmerket hjelpemiddel. Det består av en eske med små rom, ett for hver dag i uken, merket med dagens navn. Så kan man legge opp en hel ukes forbruk om gangen, og det er lett å se om man har glemt dagens pilleforbruk. Det finnes flere typer, så be apoteket vise deg utvalget.

AKTUELL INFORMASJON

Hjertelig takk!

Alt arbeidet med den deilige middagen som ble servert ved pensjonistforeningens sammenkomst den 29. april, var gratisinnsats fra våre medlemmer. Betel menighet var også meget imøtekomende. Den stilte møtesal, kjøkken og bestikk til gratis disposisjon. Vest-nordisk Union "lånte" oss den dyktige kokken! Men ingrediensene til middagen måtte jo kjøpes på byen. Alle de samlede utgifter beløp seg til kr. 1409,-. Kollekten "takkt for maten" innbrakte kr. 1328,60. Det ble altså praktisk tatt full dekning av dagens utgifter. Hjertelig takk til alle for alt sammen!

Pensjonistforeningens logo

Vårt logo, eller kjenningsmerke, er tegnet av foreningens sekretær, Alfred C. Berger. Du finner det blant annet øverts til høyre på forsiden av bladet du holder i hånden. Bror Berger sørger også for layout og trykking av bladet. Vi sparer penger på slikt verdifullt gratisarbeid!

Nye ansikter i pensjonistforeningen

I forrige nummer av "Aktiv Pensjonistid" offentliggjorde vi listen over personer som møtte til foreningens første møte den 11. mars 1990. Ved neste arrangement den 29. april 1990 i Betels festsal i Oslo, hadde arrangørene den glede å se en rekke nye ansikter: Kirsten LaBianca, Olav LaBianca, Irene Eide Elisenberg, Maj-Britt Fønnebø, Thoralf Fønnebø, Edith Nordvåg, Åge Nordvåg, Ågot Opsahl, Finn H. Opsahl, Jenny

Rosén, Magne Rosén, Thoralf Fønnebø, Ingrid Straatlund, Theresia Angell Udbjerg, Aslaug Åsheim, Trygve Åsheim. Spesiell gjest: Prof. dr. Ivar Hørven.

Eldres organisasjoner vokser internasjonalt

Adventist-pensjonistforeninger vokser nå opp mange steder i verden. De første ble organisert i Florida, USA. Våren 1981 innbød Generalkonferensens ledelse D. A. Delafield, som selv var pensjonist, til å ta seg av den videre utvikling av disse organisasjonene. Nå er det 50-60 slike foreninger i USA, og andre er opprettet i Australia, Frankrike, Brasil og på Filipinene, og nå også i Norge. Nye kommer stadig til. D. A. Delafield redigerer et blad som går til ca. 10.000 personer på pensjonslistene i USA. På talerlisten ved enkelte større sammenkomster, organisert av pensjonistforeningene, finner vi bl. a. Generalkonferensens formann (han fyller selv 70 år i år), og andre ledende personligheter i vårt samfunn.

Pensjonister utgjør en stor del av de faste givere i Indremisjonen

Indremisjonen mottok litt over 33 millioner kroner i gaver i året 1989. Kassererne legger merke til at en vesentlig del av dette store beløpet kommer fra de eldre. Ikke mindre enn en tredjedel av de faste givere er pensjonister.

"Vårt Land", 2. april 1990.

Det er vanskelig å ta imot råd fra folk som behøver råd mer enn vi selv.

"Friske skudd i gråhåret alder"

Sjelden finner vi en bibeltekst som passer så nøye på en bestemt person, som Sal. 92, 15 passer på Olav Dreier i Bergen: "Enn i gråhåret alder skyter de friske skudd; de er frodige og grønne."

Bror Dreier fylte 95 år i desember 1989, men er utrolig aktiv. Ifjor samlet han kr. 20.700,- i misjonsinnsamlingen. I år er han allerede i full sving med å besøke sine "kunder" og samler til mis-

jonen. "Jeg akter å holde på så lenge Herren gir meg krefter til det," vitner han.

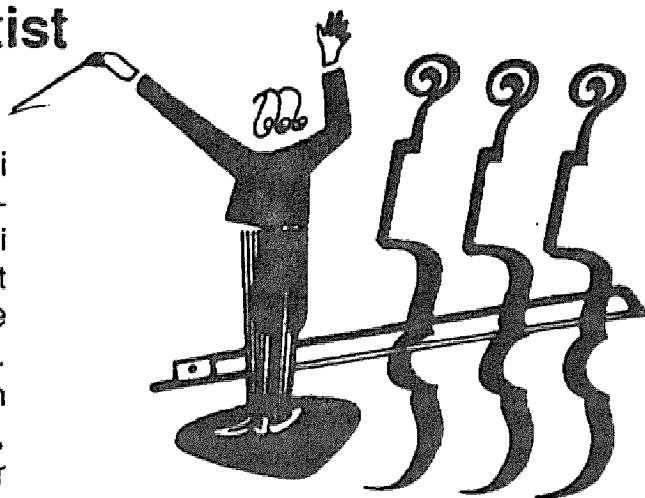
Paul Frivold, som kjenner ham ganske godt fra mange års samarbeid og fremdeles holder kontakt, forteller at bror Dreier i mange år var ligningsfullmektig i Bergen, høyt respektert, og til stor hjelp både for Adventistsamfunnet og menigheten i Bergen, samtidig som han var en sjelesørger for søsken med problemer. I sitt 96 år følger han interessert med i det pulserende liv, og er en klartenkt og inspirerende personlighet.

Berømt norsk adventist fyller 65 år

Norges storavis, Aftenposten, bragte i morgendnummeret 14. mai en fin reportasje om kordirigenten Sverre Valen i anledning hans 65års dag. Et stort nærbilde av ham over fire spalter ble offentliggjort på fødselsdagen den 9. mai, men en arbeidskonflikt i avisen gjorde at teksten til bildet ikke ble med, og bare en stor hvit plass lyste under bildet. Den 14. mai var konflikten over, bildet ble gjentatt, og teksten kom med. Tilsammen dekket reportasjen en spaltelengde på over en meter!

Avisen peker på at i Norge har Valen vunnet Spelemannsprisen og seiret elleve ganger i NRK-konkurranser for barne- og ungdomskor. Internasjonalt er han blant annet kjent for sine turneer i Europa og Amerika. Etter en konsert i Carnegie Hall skrev New York Times: "Sandefjord Jentekor er en nasjonal skatt."

I dag dirrigerer han ikke bare det berømte Sandefjord Jentekor, men også fire andre: Aspirantkoret, Valens Solistensamle, Valenkoret, og Adventsangerne. Hver uke øver mer enn

300 sangere hjemme hos Mary og Sverre Valen!

I avisens reportasje heter det også: "Sverre Valens far var pastor i Adventistsamfunnet. I dag er Valen selv aktiv i adventistmenigheten i Sandefjord." Hans eget vitnesbyrd gjengis slik: "Troen gir meg kraft og styrke i det arbeidet jeg holder på med. Jeg føler på en måte at mennesket kommer nærmere skapelsen og det guddommelige gjennom musikken.... Jeg er kommet til den erkjennelse at den menneskelige stemme er det mest fullkomne instrument."

Vi gratulerer med jubileet og ønsker Mary og Sverre Valen enda mange gode år i sangens tjeneste!

STILL GOING STRONG

(Forts. fra side 5)

har hatt mange av disse trofaste medarbeidere gjennom årene. Kvinner og menn som uten engstelse, eller på tross av engstelse, banket på dørene og tilbød mennesker sannhetsfylt litteratur. Vi har i dag flere litteraturevangelister som trass i pensjonsalder likevel er ute for å banke på de mange dører. Idag nevner vi medarbeidere som Olaf Tønnesen, Harald Didriksen og Leiv Myklebust. Av andre forlagsmedarbeidere kan vi peke på at Alf Ulland formelt er pensjonist, men er "still going strong" i aller høyeste grad, og gjør sitt redaktørarbeid som før. Trygve Åsheim er også stadig opptatt i forlagets tjeneste med en del oversettelsesarbeid.

Slik kunne vi fortsette å nevne navn etter navn. Sannsynligvis har vi utelatt flere navn som burde nevnes. Vi ber om tilgivelse for navn som måtte være uteglemt. Summen av det hele er at våre pensjonister utgjør en veldig ressurs for Guds sak. La oss bruke dem. Til Guds saks fremme! Til velsignelse for den enkelte!

Nye oppgaver venter! Bare på Riarhaugen Aldershjem i Vesterålen har vi bruk for flere. Oppgavene er flerfoldige andre steder også. Blir du med?

FØR VAR PENSJONISTENE GAMLE - NÅ ER DET ANNERLEDES!

(Forts. fra side 6)

måneder og avtjener nå et tremåneders "isolat" i Østfinnmark, med besøk hos medlemmer, interesserte og med offentlige møter. Hjertelig takk!

Det vi ønsker, er følgende: Vi vil prioritere offentlig evangelisme med våre predikanter, og dere pensjonister til å komme til enkelte menigheter hvor det er spesielle pastorale oppgaver

hvor erfaring er viktigste ingrediens, og å være pastorer i de menighetene som ikke har så stor aktivitet gående, som der det er offentlige kampanjer.

Her kan det være gjenopplivelse av ungdommelige minner, og dette kan gi nytt liv både til den ene og den andre. Hvorfor skal de beste historier og erfaringer fra Nordnorge være fra gamle dager?

Du er hjertelig velkommen - vi er glad for at du er på pensjon - for penger er det eneste vi ikke har.

Kanskje du ikke klarer å omskape deg selv, men du kan alltid på beste måte bruke det Gud har gitt deg å arbeide med.

AKTIV

PENSJONSTID

Organ for
SDA-arbeideres Pensjonistforening

Redaktør: Pastor Alf Lohne
Tostrupsgt. 29
0264 Oslo 2
(02) 446502

SDA-ARBEIDERES PENSJONISTFORENING

Formann: Pastor Johan Eisenberg
Nordåssløyfa 29 A
1251 Oslo 12
Tlf. (02) 617319

Sekretær: Pastor Alfred C. Berger
Bergerhøgda
1464 Fagerstrand
Tlf. (09) 939180

Kasserer: Pastor Paul Frivold
Fjordgløttveien 15
3506 Røyse
Tlf. (067) 37489

PRAKTISKE TIPS

Pensjonistenes arbeidsformidling

Statens Eldreråd inviterte for en tid siden til en konkurranse om ideer for de eldre i Norge. Førstepremien gikk til et forslag som ble kalt: "Pensjonistenes Arbeidsformidling" (PAF). Resultatet er at det hittil har blitt opprettet mer enn 70 PAF-kontorer spredt over hele landet fra Lindesnes til Kirkønes. Pensjonister som ønsker å tilby sine tjenester innen de forskjellige fag, melder seg til tjeneste ved et slikt arbeidskontor. Det gjelder alle fag rørleggere, malere, snekkere, alt er inkludert fra vindusvask til juridisk rådgivning.

Pensjonister som har behov for slike tjenester, henvender seg til PAF-kontoret. De betaler kr. 30,- pr time for arbeidshjelpen. Ti av disse kronene går til kontoret, og de resterende kr. 20,- går direkte til hjelperen. Disse inntektene er fri for beskatning. Hjelperen får et legitimasjonskort fra kontoret når han er ute i oppdrag. Etter hvert vil det forhåpentligvis bli opprettet slike PAF-kontorer i hver kommune i hele landet.

Et lengre og bedre liv

Det gjelder nødvendigvis ikke å få et lengre liv, men et bedre liv, sier avdelingsoverlege Otto Christian Rø. Han legger til at det er meget viktig med et tilstrekkelig inntak av vitaminene C og E for å beskytte seg mot altfor merkbar svekking av kroppen.

Kostholdet står dessuten helt sentralt. En vesentlig del av det vi spiser, bør være vegetarisk. Videre bør vi sørge for kalkinntak og jevnlig mosjon. Når

det gjelder aldring av sinnet, er det viktig med "vitamininnsprøytning" i form av mental aktivitet. Kort sagt - jo mer man bruker kropp og sinn, desto bedre får man det som gammel.

Gled deg over minnene

En forfatter forklarer at et minne "er hva Gud ga oss for at vi skal kunne glede oss over roser i desember".

Vårt liv består av mange inntrykk som er knyttet sammen og bevart i våre sinn. Disse høyt verdsatte minner skaper vår personlige og private sannhetens hage. Gled deg over rosene der!

Dårlige minner er ugress som skulle vært luket bort for lenge siden. Vi skulle bare tillate blomster å vokse i våre hjerter.

Disse fredgjørende minner er egentlig det som vi har bevart fra de år vi har levd. Fordi våre følelser tar vare på disse minner, gir dem næring og passer på dem, er de sanne og verdifulle. Den spesielle dagen vi husker var nettopp så fullkommen. Den kjærligheten vi opplevde var i sannhet så skjønn. Vi kan være takknemlige til Gud fordi han har satt oss i stand til å glede oss over lykkelige minner, igjen og igjen.

Vi er selve summen av disse minner, ikke selve erfaringene, men minnene om dem. Selv om vår hukommelse nå fremstiller disse begivenheter litt annerledes enn de var i virkeligheten, så er de likevel vår personlige sannhet. Hvis vi er i stand til å huske at himlen var mer blå enn den virkelig var, så er det en av de roser vi kan glede oss over når det er kald vinter.

Gled deg over dine roser, og glem ikke å plante flere!